

12. Och sig på en bättre värd, som sig
mer behåga kan, förte hända att jag finner! Ere-
het hos en ann. — : :
11. Men för allt hvad fortjen bär! — År
jag enbart af sig får? — Eröbet skall mig allertig
vada på flåda, I en annans samn. : :
10. Själ rann det i min håg, När jag vid
din sida låg: — : : Ställ jag ann min
idant, Att besvika sig. — : :
9. Om tagen är du flådes för mig, I en nat-
ten trömmar jag om sig. Allertig nästan jag vad
bet mätte hända rum. : :
8. Liten mellan sig och mig, När mig all-
tid förgettig. — Sengen funte hjerat hindra, Galt-
Som en rosen sig. : :
7. Vågen mellan sig och mig, När mig så
behaglig. — : : Svare gång sig besötte,
modde, Lij i hjersten. — : :
6. Allt hvad du och jag min vada, Lalle
om den färdsten; — : : Svare lög och samnag
Ist hjerat hvarann. : :
5. Guld i hand och bröst mot bröst, — När
bet enbart sig. — : :
4. Kommer du ej mer i håg? Då du vid
min sida låg. På min arm, du lilla söta, Gud
jag fastar sig. — : :
3. När, som andra roar sig, — Sengen ligg
förmörkt mig, — Alla gråna lundar blesna, — Och
mitt hjerat inn. : :
2. Allertig kan jag glömma sig, Galt jag för-
ten är af sig, En ditt namn är redan stiftat, I

Som.
Har. Lesnat. Ut. Femtio. År.
Ty.
Han. Föddes. År. 1700. Och. Dog. År. 1750.
D.
Huru. Flitig. År. Vår. Nyttiga. Lesnad.
Ty.
39. År. Ifrån. 50.
Blifwa.
Endast. 11. Öfriga.
Döden.
Giswer. Lång. Hwila. Efter. Kort. Arbete.
Menniska.
Gaf. Honom. Östa. För. Ögonen.
Ty.
En. God. Bekant. Förfärad. Gj.
Då. Han. Kommer.

Den Tredje:
och lagder uppå bär.
tröbet och lätet förnumma, Till det jag blir böter
länge som vi uppå malmbeten går, Där skall du
8. Det ingen annan ditt hjerat förvalla, Då
ditt hjerat som giswer mig iröf.
jag i stormen vad arora skall ha, Jag gläds vid
Sengt på dina armar och irög vad ditt bröst, I en
7. När en gång hörsas jag att så hvala,
du lefwer så förgettig som jag.
för min ämna och älskliga flida, Jag önskar att
ta, Stäl för te Gofar som eröfva i år, Stäl
6. Stäl för wat Kapten som bjuter of bric-
flöf fäntes så.
Gertan han hjerter of alla, Alla i faran när den
länge som vi uppå malmbeten går, Där ropar till
5. Nu min Gofar lat mödet ej falla, Då
ligt i allt så gå in.
om Beslät hamner of illa, Gopas vi att far-
Stundom vi eröfva för wat näliga Kapten, Öst
4. Stundom på beten se'n ligga vi flida,
gen mår.
eter allertig bestirva, Gertan den rasta Bewärin-
wa, Gertan handrädningssvargarna går, Jag vill för
3. Jag vill för eter i min taget instift-
förhåda både nätt och bär.
vi har helan och wat iarlhiga söta, Då lefwer vi
Det som vi vadan och flägingar bär, Stett att

GS 1925

Trenne nya och mycket vackra
W i s o r.
**1846 Års Bewärings-
Wisor.**

N:o 1.
Den grönskande blomstrande sågande vår, x.
N:o 2.
Långt från mitt älskade fosterlands fäder, x.

Den Tredje:
Hjertat flappar i mitt bröst, x.

Graf-Strift
öfwer
En Flitig och Nyfter Man.

2. Den vi med angelan på hemorten länder,
Stanna och gå.

3. Den vi med angelan på hemorten länder,
Stanna och gå.

2. 0. 2.

12. Den någon vill veta hvem vi varit på
pa Malmsten som

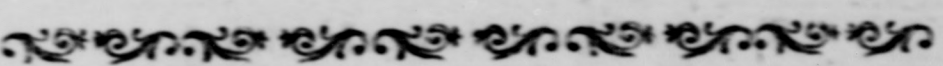
11. Den iad i ljunna Sverre som är i Kro-
naus sken, Den iad för hvarst dag vi er till på

10. Den iad i ljunna Sverre som är i Kro-
naus sken, Den iad för hvarst dag vi er till på

9. Den iad i ljunna Sverre som är i Kro-
naus sken, Den iad för hvarst dag vi er till på

8. Den iad i ljunna Sverre som är i Kro-
naus sken, Den iad för hvarst dag vi er till på

7. Den iad i ljunna Sverre som är i Kro-
naus sken, Den iad för hvarst dag vi er till på

1846 Års Bewärings-Biser.

N:o 1.

Den grönskande blomstrande sägnande vår, Den
ljusliga tiden som hastigt förgår, Den tänker vi att
fira vi som åt Malmsten går, Och troget tjena Kro-
nan uti hvarstenda spår.

2. När gullröda solen med glimmande sten,
Uppstiger öfver nordens då glädjas hvar och en,
Då glädjas de store då glädjas de små, Utaf de ra-
sta Gofar som åt Malmsten gå.

3. Ej någon i världen har ljusvare ro, An-
den som går åt Malmsten der glädjen wisetligen bor,
Ty den som ej är rädder får mången rolig stund,
Det hafver vi erfarit på fältets fria rund.

4. Ja Maj den 26 i Kisa samlas vi, Der
många rasta Gofar hvarandra fingo si, Och sedan
så marscherar vi åt Malmstens ljuswa fält, Der vill
vi exercera för muntra Besäl.

5. När vi färd swärja sanan strart ofades
vår ro, Hvi swor för fosterlandet vi lofwade vår
tro, Den eden vi ej röggat om vi åt fältet skall gå,
Ej heller fälla medet utan så raftt gå på.

6. Men hör ni stadars kronowrak som ej färd
följa med, I hafwen inga känslor af hurtiga begär,
I har med myden falskhet så hyslat er fram, Att
i för hela tiden får hafwa en stor fram.

Gras-Skrift

öfver

En Flitig och Rättet Man.

* * *

Här.

Hvilar. En. Wandrings-Man.

Som.

Under. Ein. Lesnads. Tid.

Gått. Öfver. Fem. Tusende. Mil.

En.

Han. Satt. Merendels. Stilla.

Som.

Druckit. Öfver. 7600. Rannor.

Win. Eller. El.

En.

Han. Bar. Rättelig.

Som.

Sofwit. Tretton. Runda. År.

En.

Han. Bar. Baffam.

Som.

Suttit. Fem. Års. Tid. Til. Bords.

En.

Han. År. Ej. Långsamt.

Som.

Slätt. Af. Och. På. Sig.

Uti. Samfältet. Tålf. Rånader.

En.

Han. Bar. Hurtig.

Som.

Gjort. Intet. Uti. Tjug. År.

En.

Han. Bar. Flitig.